

Numele si prenumele (cu MAJUSCULE): _____ Grupa: _____

Test: _____ Tema: _____ Colocviu: _____ FINAL: _____

Test de laborator - Arhitectura Sistemelor de Calcul

ianuarie 2025
Seria 15

- Nota maxima pe care o puteti obtine este 10.
- Nota obtinuta trebuie sa fie minim 5 pentru a promova, fara nicio rotunjire superioara.
- Orice tentativa de fraudă este considerata o incalcare a Regulamentului de Etica!

1 Partea 0x00: x86 - maxim 6p

Presupunem ca aveti acces la un executabil `exec`, pe care il inspectati cu `objdump -d exec`. In momentul in care rulati aceasta comanda, va opriti asupra urmatorului cod. Analizati-l si raspundeti intrebarilor de mai jos. Pentru fiecare raspuns in parte, veti preciza si instructiunile care v-au ajutat in rezolvare.

```
08049176 <f>:
17a: 55          push  %ebp
17b: 89 e5      mov   %esp,%ebp
17d: 83 ec 10   sub  $0x10,%esp
185: 05 7b 2e 00 00 add  $0x2e7b,%eax
18a: c7 45 fc 01 00 00 00 movl $0x1,-0x4(%ebp)
191: c7 45 f8 00 00 00 00 movl $0x0,-0x8(%ebp)
198: eb 40      jmp  1da <f+0x64>
19a: 8b 45 f8   mov  -0x8(%ebp),%eax
19d: 8d 14 85 00 00 00 00 lea  0x0(,%eax,4),%edx
1a4: 8b 45 08   mov  0x8(%ebp),%eax
1a7: 01 d0     add  %edx,%eax
1a9: 8b 00     mov  (%eax),%eax
1ab: 0f af 45 10 imul 0x10(%ebp),%eax
1af: 89 c2     mov  %eax,%edx
1b1: 8b 45 14   mov  0x14(%ebp),%eax
1b4: 0f af 45 18 imul 0x18(%ebp),%eax
1b8: 39 c2     cmp  %eax,%edx
1ba: 7e 1a     jle  1d6 <f+0x60>
1bc: 8b 45 f8   mov  -0x8(%ebp),%eax
1bf: 8d 14 85 00 00 00 00 lea  0x0(,%eax,4),%edx
1c6: 8b 45 08   mov  0x8(%ebp),%eax
1c9: 01 d0     add  %edx,%eax
1cb: 8b 00     mov  (%eax),%eax
1cd: 8b 55 fc   mov  -0x4(%ebp),%edx
1d0: 0f af c2   imul %edx,%eax
1d3: 89 45 fc   mov  %eax,-0x4(%ebp)
1d6: 83 45 f8 01 addl $0x1,-0x8(%ebp)
1da: 8b 45 f8   mov  -0x8(%ebp),%eax
1dd: 3b 45 0c   cmp  0xc(%ebp),%eax
1e0: 7c b8     jl   19a <f+0x24>
1e2: 8b 45 fc   mov  -0x4(%ebp),%eax
1e6: c3       ret

g00: <g>:
g01:          pushl %ebp
g02:          movl  %esp, %ebp
g03:          subl  $16, %esp
g04:          movl  8(%ebp), %eax
g05:          movss (%eax), %xmm0
g06:          cvttss2sil %xmm0, %eax
g07:          pushl %eax
g08:          pushl $5
g09:          pushl $5
g0A:          pushl 12(%ebp)
g0B:          pushl 8(%ebp)
g0C:          call  f
g0D:          addl  $20, %esp
g0E:          movl  %eax, -12(%ebp)
g0F:          fldz
g10:          fstps -8(%ebp)
g11:          movl  $0, -4(%ebp)
g12:          jmp   .L9
g13:          .L10:
g14:          flds -8(%ebp)
g15:          movl  -4(%ebp), %eax
g16:          leal  0(,%eax,4), %edx
g17:          movl  8(%ebp), %eax
g18:          addl  %edx, %eax
g19:          flds (%eax)
g1A:          fldl  .LC2
g1B:          fmulp %st, %st(1)
g1C:          faddp %st, %st(1)
g1D:          fstps -8(%ebp)
g1E:          addl  $1, -4(%ebp)
g1F:          .L9:
g20:          movl  -4(%ebp), %eax
g21:          cmpl  12(%ebp), %eax
g22:          jl   .L10
g23:          flds -8(%ebp)
g24:          ret
```

a. (0.75p) Cate argumente primeste procedura `f` si cum ati identificat acest numar de argumente?

Solution: sunt 5 argumente - identificam un offset de `0x18(ebp)` la `1b4`; la fel, putem observa in calupul `g07-g0B` in procedura `g` ca sunt 5 argumente cand se apeleaza local `f`

b. (0.75p) Ce tip de date returneaza procedura `f` si cum ati identificat acest tip?

Solution: Urmărim ce se întâmplă cu registrul `eax` - ultima lui apariție este la `1e2` când se pune `-0x4(ebp)` în `eax`. Urmărim acum `-0x4(ebp)` (prima variabilă locală) la `1d3` se pune `eax`, o valoare pe 32 de biți, și avem de la `1cb` că `eax` este un conținut pe 32b de la o adresă de memorie, de unde conchidem că se returnează un întreg pe 32b, deci un `.long`

- c. (0.75p) În timp ce analizați executabilul, observați în secțiunea `.data` valoarea `0x40B00000`. În timp ce citiți codul, va dați seama că această valoare este, de fapt, o reprezentare pe formatul `single` a unei valori raționale. Despre ce valoare este vorba?

Solution: `0x40B00000 = 0100 0000 1011 0000 0000 0000 0000 0000` de unde semnul este pozitiv, exponentul este `0b10000001 - 127 = (2**7 + 1) - 127 = 2` iar mantisa `011000000000000000000000`. Numărul este $2 * (1.0110)$. Analizăm separat (1.0110) în baza 2, care este $1 + (.0110)$ în baza 2, adică $0*2**(-1) + 1*2**(-2) + 1*2**(-3) + \dots$, ceea ce înseamnă că este 0.375 în baza 10, deci `1.M` este 1.375 , iar rezultatul final este $2**2 * 1.375 = 5.5$.

- d. (0.75p) Va atrage atenția codificarea hexa a instrucțiunilor, și doriți să vedeți care este semantica acestora. Specific, analizați instrucțiunile `mov` și observați că ele diferă destul de mult ca reprezentare, încât chiar și opcode-ul diferă între două instrucțiuni `mov`. Știind că aceste opcode-uri sunt `89`, `c7` și `8b`, identificați când se folosește fiecare. În cazul codificării `c7` analizați ultimii 4 Bytes din fiecare reprezentare - ce semnifică acea valoare?

Solution: Analizăm unde avem opcode `89`: la `17b`, `1af`, `1d3`: în toate aceste cazuri, sursa este un registru, iar destinația este sau registru, sau adresă de memorie.
Analizăm unde avem opcode `8b`: `19a`, `1a4`, `1a9`, `1b1`, `1bc`, `1c6`, `1cb`, `1cd`, `1da`, iar în toate aceste situații avem o adresă de memorie care se copiază într-un registru.
În cazul `c7`, avem `mov` cu valoare imediată într-un registru. Ultimii 4 Bytes din reprezentare ne dau valoarea imediată (în little endian).

- e. (0.5p) Procedura `f` conține o structură repetitivă. Identificați toate elementele acestei structuri: inițializarea contorului, condiția de a rămâne în structură, respectiv pasul de continuare (operația asupra contorului).

Solution: Identificăm structura repetitivă după saltul înapoi, de la `1e0` la `19a`. Analizăm ce se întâmplă la fiecare instrucțiune.
`19a`: variabilă locală `-0x8(ebp)` se copiază în `eax`, ca la `19d` să se ia adresa de memorie din conținutul de la $4*eax$ și să se mute în `edx`, care ulterior este utilizat la `1a4`, `1a7` și `1a9` pentru a accesa conținutul de la $0x8(ebp)$ (primul argument) + $4*eax$, ceea ce indică accesarea unui element dintr-un array. Ne dăm seama de aici că `0x8(ebp)` este adresa unui array, deci `f` este sigur parametrizată de un `*v` în primul argument).
Pentru că nu are sens la fiecare pas să încarcăm același lucru, fiind în array, cautăm un pas de incrementare, și îl găsim la `1d6`, se adaugă 1 la `-0x8(ebp)`, care intră în calculul adresei de mai sus. Ne uităm în exteriorul structurii (înainte de adresă la care facem salt, `19a`), și găsim că la `191` se face inițializarea cu 0 a lui `-0x8(ebp)`. Avem, deci, inițializarea unui contor cu 0 și o incrementare a acestui contor. Identificăm când rămâne în structură: facem salt prin `jl 19a`, urmăm compare-ul: `cmp 0xc(ebp), eax`. Citim instrucțiunea natural: dacă `eax < 0xc(ebp)`, facem salt, deci rămânem în structură. `0xc(ebp)` este al doilea argument. `eax` aici este făcut la `1da -0x8(ebp)`, adică e contorul, astfel că avem condiția de continuare ca `i < arg2`. În final, arată `i = 0; i < arg2; i++`

- f. (1p) Analizați acum procedura `g`. Primul lucru pe care îl observați sunt instrucțiunile specifice pentru a lucra cu `floating point`. Identificați `fldz` care încarcă 0 peste stiva FPU (în `%st(0)`), `fildl op` care încarcă întregul `op` ca `float` pe stiva FPU (în `%st(0)`), `fmulp op1, op2` care efectuează pe formatul `float` operația `op2 := op2 * op1` și apoi efectuează `pop`, `faddp op1, op2` care efectuează pe formatul `float` operația `op2 := op2 + op1` (în cazul `faddp %st, %st(1)` efectuează `%st(1) += %st(0)` și efectuează `pop`). Având aceste informații, determinați care este structura repetitivă și ce se calculează în acea structură.

Solution: In primul rand, identificam structura repetitiva, cautand salturi inapoi. Gasim respectivul salt inapoi la g22, unde se face salt la .L10. Vrem sa identificam contorul, conditia de a ramane in structura, pasul de continuare, respectiv ce vrem sa calculam. Conditia de continuare e cea de la g21-g22, care ne spune ca ramanem in structura cat timp $eax < 12(ebp)$, deci cat timp $eax < \text{arg2}$, unde eax este $-4(ebp)$, iar $-4(ebp)$ este o variabila locala incrementata la g1E. Urmarm $-4(ebp)$ in program: mai este utilizat intr-un calcul la g15, si este facut 0 la inceput, la g11, in exteriorul structurii. Putem conchide in acest punct ca $-4(ebp)$ este un contor i , iar structura are forma unui `for i = 0; i < arg2; i++`.

Ne intereseaza acum ce calculam: structura incepe la g14 cu incarcarea pe stiva FPU a lui $-8(ebp)$.

Urmarm cine este $-8(ebp)$. g0F si f10 ne spun ca $-8(ebp)$ este initial 0. (se incarca 0 pe stiva FPU la g0F, iar la g10 este stocat in $-8(ebp)$ si i se pop 0-ului).

g14: se incarca o variabila pe stiva FPU, initial 0 g15: se incarca contorul in eax

pana la linia g18 aflam adresa elementului curent din array

g19: elementul curent din array este incarcat pe stiva FPU

g1A: incarcam pe stiva FPU o valoare din memorie aflata la .LC2

avem pe stiva FPU .LC2, element curent, o variabila initial 0

g1B: se inmultesc varful stivei cu elementul curent din array, deci $.LC2 * v[i]$, se face pop

g1C: se adauga rezultatul la variabila pe stiva corespunzatoare lui $-0x8(ebp)$, se face pop, si apoi la g1D se stocheaza totul in $-0x8(ebp)$, de unde conchidem ca in $-0x8(ebp)$ avem o suma de element curent inmultit cu valoarea de la g1A, deci $-0x8(ebp) += v[i] * .LC2$

- g. (0.5p) Considerati rescrierea instructiunilor pe stiva FPU din procedura g in SIMD. Care este echivalentul lor? (pentru liniile g14-g1E).

Solution:

```
g14: movss -8(%ebp), %xmm0
g15: movl -4(%ebp), %eax
g16: leal 0(,%eax, 4), %edx
g17: movl 8(%ebp), %eax
g18: addl %edx, %eax
g19: movss (%eax), %xmm1
g1A: movss .LC2, %xmm2
g1B: mulss %xmm2, %xmm1
g1C: addss %xmm1, %xmm0
g1D: movss %xmm0, -8(%ebp)
g1E: add $1, -4(%ebp)
```

- h. (1p) Observati ca la linia g0C, din procedura g se face un *call* imbricat in procedura f. Reprezentati configuratia stivei de apel, in momentul in care se obtine adancimea maxima, considerand reprezentarea incepand cu argumentele primite de g.

Solution: Avem constructia din g. Avem 2 argumente, ra, salvarea lui ebp, un spatiu de 16B alocati pe stiva, corespunzator pentru 4 variabile locale. Se pregateste cadrul de apel pentru f, avem 5 argumente, ra, apoi in f: salvarea lui ebp, spatiu pentru 0x10=16B, corespunzator pentru 4 variabile locale. In acest punct se obtine adancimea maxima.

2 Partea 0x01: RISC-V - maxim 3p

- a. (0.75p) Au toate instructiunile RISC-V o varianta comprimata? Daca da, explicati de ce. Daca nu, prezentati 2 situatii diferite in care instructiunile nu sunt comprimabile si motivati. De ce x86 nu are o astfel de extensie?

Solution: Nu, nu au toate. Un spatiu de 32 de biti nu poate fi redus complet la 16. Exista anumite reguli asadar. Orice 2 exemple de instructiuni care incalca regulile sunt acceptate (instructiuni cu imediat prea mare, care nu au aceeasi sursa si destinatie si nici nu folosesc registrii comprimabili). x86 are codificari variabile ca size, o instructiune ocupa atat de putin cat se poate (nu exista biti nevalorificati), deci nu se poate optimiza si mai mult size-ul.

- b. (0.75p) Se considera un procesor RISC-V minimal (RV32I) care nu implementeaza niciun mecanism de securitate. Care este efectul codului de mai jos daca se ruleaza pe un astfel de procesor? Descrieti fiecare pas de la inceputul pana la finalul executiei (Mentionati la fiecare pas cum se modifica registrii).

```
.data
x: .long 0x00ee0333

.text
.global main
main:
la a0, x
jr a0

li a7, 93
li a0, 0
ecall
```

Solution: Se face salt in zona .data, se pune suma dintre t3 si a4 in t1 (decodarea instructiunii add t1, t3, a4) si apoi sefault.

- c. (0.75p) Ce valoare va fi depozitata in **a0** in urma executiei urmatoarelor instructiuni, stiind ca **pc** este intial 0? Prezantati efectul fiecarei instructiuni.

```

auipc a0, 0x12345
slli a0, a0, 4
auipc a1, 0x1
add a0, a0, a1

```

Solution: 1: $a0 = 0x12345000 \rightarrow 2: a0 = 0x23450000 \rightarrow 3: a1 = 0x00001008 \rightarrow 4: a0 = 0x23451008$

- d. (0.75p) Se da urmatorul schelet de functie. Care este efectul sau?

```

proc:
addi sp, sp, -8
sw ra, 4(sp)
sw s0, 0(sp)
addi sp, sp, -8

// Cod care nu mai modifica valoarea lui sp

lw s0, 0(sp)
lw ra, 4(sp)
addi sp, sp, 16
ret

```

Solution: Incarcarea in ra (respectiv s0) de la final nu se mai face de pe locatiile corespunzatoare salvarilor lor (ar fi trebuit folositi offsetii 12, respectiv 8).

3 Partea 0x02: Performanta si cache - maxim 1p

- a. (0.5p) Un procesor are un pipeline cu 5 stadii (Fetch, Decode, Execute, Memory, Write-back). Se considera urmatoarea secventa de instructiuni:

```

lw a0, 0(gp)
add a1, a0, a2
sub a3, a1, a0

```

Identificati hazardurile de date si tipul lor. Presupunem ca folosim mecanismul de forwarding pentru a le rezolva. Astfel pentru ca o instructiune dintr-un hazard sa poata intra in stadiul de execute, instructiunea dependinta trebuie sa finalize stadiul de memory daca este o instructiune de accesare a memoriei, respectiv de execute daca este un alt tip de instructiune. In acest context, care este numarul total de cicluri in care se termina de executat intreaga secventa? (Pentru usurinta puteti realiza un tabel cu ciclurile.)

Solution: Exista 2 hazarduri (RAW) - intre instructiunile 1 si 2, respectiv 2 si 3 prin folosirea registrilor a0, respectiv a1. Este nevoie de 8 cicluri pentru terminarea secventei.

Ciclul	1	2	3	4	5	6	7	8
lw	F	D	E	M	WB			
add		F	D	S	E	M	WB	
sub			F	D	S	E	M	WB

- b. (0.5p) Un sistem are o memorie principală de 2^{18} bytes iar cache-ul are o capacitate totală de 8 KB, cu o dimensiune a unui bloc de 128 bytes (atât pentru memoria principală, cât și pentru cache). Calculați numărul total de blocuri din memoria principală. Determinați numărul de linii (blocuri) din cache. În cazul unei scheme de mapare directă, unde va fi mapată adresa 0xA1F0 în cache?

Solution:

$$\frac{2^{18}}{128} = \frac{2^{18}}{2^7} = 2^{11} = 2048 \text{ blocuri in memoria principală}$$

$$\frac{2^3 * 2^{10}}{128} = \frac{2^{13}}{2^7} = 2^6 = 64 \text{ linii in cache}$$

Pentru adresa 0xA1F0 = 1010 0001 1111 0000:

- Offset - ultimii 7 biți (dimensiunea liniei e 2^7): 1110000 = 0x70
- Index - următorii 6 biți (dimensiunea cache-ului e 2^6): 000011 = 3
- Tag = cei 3 biți rămași: 101

Așadar 0xA1F0 va fi mapată în cache la linia 3, având offset-ul 0x70 (word-ul 28).